

Buletin lunar

“BUNA VESTIRE”

Saint Mary Romanian Orthodox Church
555 S Walnut St., Anaheim, CA, 92802
Phone number: 714-776-1972

Programul serviciilor religioase în Săptămâna Mare:

Duminica Floriilor, Sfânta Liturghie de la ora 9 AM

Luni seara de la ora 7PM—Prima Denie

Marti seara de la ora 7PM—A doua denie

Miercuri seara de la ora 7PM—Sf. Maslu de obște

Joi dimineata de la ora 9AM—Sf Liturghie, iar joi seara de la ora 7PM—Cele 12 Evanghelii

Vinerea Mare de la ora 7PM—Prohodul Domnului

Sâmbătă dimineata de la 9AM—Sf. Liturghie, iar seara de la ora 12AM—Veniti de luati lumina!

Duminica dimineata de la ora 9AM—Sfanta Liturghie de Pasti

Duminica seara—vecernia Sfintelor Pasti

Luni dimineata de la ora 9AM—Sf Liturghie, iar seara de la ora 7PM vecernie

Marti dimineata de la ora 9AM—Sfînta Liturghie

Răstignirea Domnului Nostru Iisus Hristos

Hristos nu numai ca a suferit pentru pacatele noastre, dar a primit de buna voie sa Se impovareze cu pacatul universal. "El a purtat pacatele noastre, in trupul Sau, pe lemn, pentru ca noi, murind fata de pacate, sa vietuim dreptatii: cu a Carui rana v-ati vindecat", spune Sfantul Petru (I Petru 2, 24), iar Sfantul Pavel se exprima intr-un mod si mai cutremurator: "Hristos ne-a rascumparat din blestemul Legii, facandu-Se pentru noi blestem" (Gal. 3, 13). Cum a fost cu putinta ca Hristos, fiind fara de pacat, sa-Si asume pacatul intregii omeniri ramane o taina in veci nedezlegata. Bulgakov subliniaza ca Iisus nu numai ca patimeste pentru pacatele lumii, dar Si le si insuseste prin dragoste compatimitoare. El, Cel fara de pacat, preia natura pacatoasa a vechiului Adam, devenind astfel in mod real Mielul lui Dumnezeu care poarta pacatul lumii. Totusi, modalitatea asumarii pacatului universal de catre Fiul Tatalui nu poate fi inteleasa de mintea omeneasca. Aceasta este marea antinomie, asa cum o numeste Parintele Staniloae, marea taina a solidaritatii lui Iisus cu omenirea pacatoasa. Impropriindu-Si natura umana, intinata de caderea lui Adam, Hristos Se identifica cu tot neamul omenesc, pentru care sufera, spre a-l mantui. in calitatea Sa de cap al omenirii cazute, al carei pacat Si-l asuma, El Se jertfeste pe Sine, aducand suprema Liturghie, care are darul de a sterge pacatele tuturor. (www.crestinortodox.ro)

Învierea Lui Iisus

Învierea lui Iisus din morți rămâne cel mai de seamă eveniment din lumea creștină. Nici o învățătură sau filosofie a acestei lumi nu poate înlocui credința creștină. Nici un înțelept, învățător sau filosof nu s-a ridicat la nivelul lui Iisus, pentru că, spre deosebire de ceilalți Mântuitorul S-a jertfit de bunăvoie pentru noi.

Numai Iisus ne-a învățat să ne rugăm pentru dușmanul nostru zicându-ne odinioară: "Iubiți pe vrășmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă supără și vă prigonesc." Această învățătură Învierea lui Hristos dovedește că moartea nu este sfârșitul, ci trecerea la o altă viață. Evangheliile sunt scrise de patru autori în locuri și timpuri diferite care au fost martori

oculari la întâmplările cu Iisus și se dorește să ni se arate că ei nu se contrazic ci se completează reciproc. Dacă Sfânta Scriptură ar fi avut o singură contrazicere n-ar mai fi citită de mult în cei două mii de ani de creștinism.

Mântuitorul a întărit-o prin exemplul personal. Când era pe cruce s-a rugat Tatălui ceresc pentru cei care-L batjocoreau zicând: “Părinte iartă-le lor că nu știu ce fac.”

Altădată Mântuitorul Hristos a spus: “Celui care îți dă o palmă pe obrazul stâng întoarce-l și pe cel drept” și când Iisus a fost lovit pe obraz de un soldat, înaintea lui Pilat, l-a întrebat: “Dacă am zis ceva rău dovedește acest rău, dacă nu, pentru ce mă lovești ?”

Toată învățătura creștină lăsată de Iisus este străbătută de exemplul personal. Cel mai greu lucru de crezut pentru noi este credința într-o altă viață, credința că vom învia. Fiul lui Dumnezeu ne-a lăsat speranța într-o altă viață, ne-a arătat că are putere asupra morții prin supremul argument... El însuși a înviat din morți.

Sfântul apostol Pavel spune la un moment dat că: “Dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră.”

Învierea lui Hristos a zguduit din temelii felul de gândire a lumii vechi întrucât a dat un nou orizont vieții omului. Întrebările, căutările și nedumeririle oamenilor privind rațiunea și rostul vieții primesc răspuns în mormântul Mântuitorului Hristos.

După ce a înviat, Iisus S-a arătat ucenicilor Săi de mai multe ori, în diferite locuri și în diferite ipostaze. De la Înviere a mai stat pe pământ patruzeci de zile până la Înălțare. S-au scris mii de cărți despre viața Mântuitorului și se vor mai scrie. Un lucru este sigur și noi creștinii nu trebuie să ne îndoim de el... Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu a înviat a treia zi arătând că are putere asupra morții.

Toată învățătura creștină este străbătută de iubire. Mântuitorul ne-a învățat să ne iubim până și dușmanul care ne dorește moartea. Foarte greu... vor spune unii, dar măcar să tindem spre această învățătură.

(www.crestinortodox.ro)

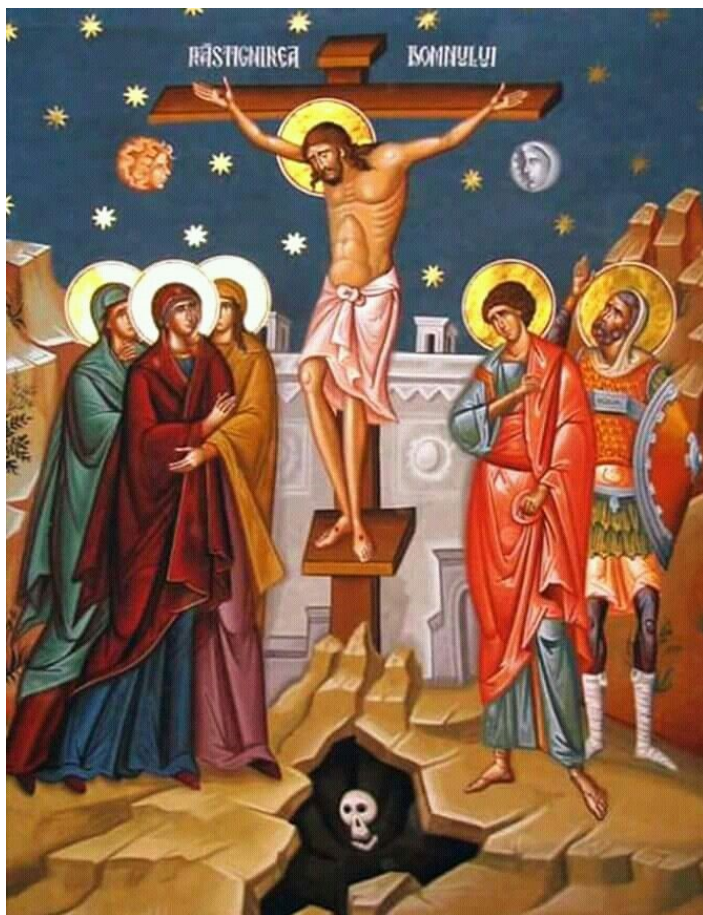
Să întâmpinăm Învierea Domnului cu chipuri și suflete luminate

După Sfântul și Marele Post, ne pregătim pentru Marele Praznic al Învierii Domnului Iisus Hristos, cea mai mare sărbătoare a creștinătății. "Am lepădat povara postului, dar n-am lepădat rodul lui, pe care e vremea să-l culegem. A trecut oboseala ne-voiu-țelor, dar să nu treacă râvna faptelor bune. S-a dus postul, dar să ră-mână evlavia. Mai bine spus, s-a dus postul cel trupesc, dar n-a trecut cel duhovnicesc. (...) Să prăznuim deci acest mare și luminat praznic al În-vierii Domnului, să-l prăznuim luminat și în același timp cu sfințenie. Domnul a înviat și, împreună cu Sine, a înviat și lumea; El a Înviat, sfărâmând legăturile morții", spunea Sfântul Ioan Gură de Aur în Cuvântul ros-tit la Înviere în anul 395.

Cum trebuie să întâmpine credincioșii Sfânta Sărbătoare a Învierii Mântuitorului? Aflăm de la părintele-profesor Emil Nedelea Cărămiza-ru, paroh al Bisericii Sfântul Gheorghe Nou din Capitală: "Una din cântările Sfintelor Paști ne spune că «aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa»; și, într-adevăr, inimile tuturor credincioșilor sunt cuprinse de emoție la ceas de mare sărbătoare, la Măritul Praznic al Învierii din morți a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. De aceea cântăm într-un glas ce urcă până la cer troparul sfânt al Învierii: «Hristos a înviat din morți, cu moartea pre moarte călcând, și celor din mormânturi viață dăruindu-le». Așadar, să întâmpinăm ziua Învierii Domnului cu chipuri luminoase, care să stea în armonie cu inimile tuturor celor credincioși, la fel de luminoase ca niște candelile aprinse de atâta bucurie sfântă, mărturisită în ziua celui mai mare praznic al întregii creștinătăți". De la mic la mare, românii se pregătesc să întâmpine Sfintele Paști cum se cuvine. Își curăță gospodăriile, pregătesc bucate, fel de fel. Nu trebuie să uite însă de adevărata semnificație a Paștilor, de curățirea sufletului și de împărtășirea cu Sfintele Taine. Părintele profesor Emil Nedelea Cărămizaru îndeamnă credincioșii să întâmpine Paștile cum se cuvine, fără falsă pioșenie ori cu petreceri vi-ciate. "Sigur, o zi ca aceasta, praznic al praznicelor și sărbătoare a sâr-bă-torilor, este întâmpinată de credincioși și cu felurite bunătați culinare, ca împreună cu familia și cu cei dragi să se bucure laolaltă în duhul dra-gostei și al frățietății creștine, insufla-te de Lumina Sfântă a Învierii Domnului. Din păcate, observăm că de multe ori și acest popas duhovnicesc atât de important este transformat într-o zi a îmbuibării, a distracțiilor de tot felul care vin în total dezacord

cu ceea ce reprezintă Paștile pentru un creștin autentic. Mass-media surprinde, din nefericire, în aceste zile atât de sfinte, atâtea aspecte ale mo-du-lui în care înțeleg unii creștini, tineri sau mai în vârstă, să petreacă Praznicul Învierii Domnului, în cl-u-buri sau prin cârciumi, manifestându-se realmente nepotrivit pentru o asemenea sărbătoare. Se cuvine ca fie-care creștin să vină la sfânta biseri-că pentru a lua Lumina Lui Hristos, să se pregătească mai înainte, cu post și curăție trupească și sufletească, pentru a se uni cu Însuși Trupul și Sângele Domnului nostru, binefăcătoare și de viață dătătoare."

"«Foarte mult am dorit să mănânc Paștile acesta cu voi»", a zis Domnul (Luca 22, 15). Iar dacă a dorit să prăznuiască Paștile împreună cu noi spunea Sfântul Ioan Gură de Aur –, atunci, negreșit că a dorit să prăz-nuias-că și Învierea. Așadar, când în-gerii și arhanghelii se bucură, iar Stă-pâ-nul tuturor puterilor cerești prăz-nuiește El Însuși împreună cu noi, ce pricină de întristare mai rămâne? Să prăznuim sărbătoarea aceasta atât de mare și de luminată, a Învierii Domnului, nu numai cu prisos de bucurie, ci și cu prisos de evlavie." Așadar să primim Sfânta Lumină a Învierii Domnului și să învățăm să fim mai luminoși la

suflet, în fiecă zi, însă în mod special în prima săptă-mâ-nă de după Sfintele Paști

numită Săptămâna Luminată. Nu întâmplător.

"Denumirea săptămânii acesteia ne arată de la sine cum trebuie să fim: luminoși, plini de bucurie sfântă, milostivi și iertători, mărturisitori ai lui Hristos și împlinitori ai voci Lui. Să-L slăvim pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel înviat a treia zi din morți, prin faptele noastre cele bune, ca prin aceasta să fim recunoscuți și noi ca fii ai aceluiași Dumnezeu în Sfânta Treime slăvit: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh! Să aveți cu toții un Paști binecuvântat și ocrotit de Mântuitorul sufletelor noastre, Cel înviat din morți pentru salvarea întregii omeniri!", ne îndeamnă părintele profesor Emil Nedelea Cărămizaru.

The Resurrection in the Orthodox Church

It is beyond doubt that Christ did not rise for Himself but ‘for our sake and for our salvation’. And also because the whole of human nature

follows the human nature of Christ as its central core. By becoming human, the Divine Word demonstrated that we were created so that in Paradise, with a God-befitting life, there will be an incarnation of God, a body of God. Now the body of God will become really divine only if it is not mortal, if it does not strive to defeat death. But since, because of sin and through sin the human body has become enslaved to death and has become mortal, this is why the Word of God

became a body Himself: so that He could save it from death, and save it from sin. This is the aim of the incarnation of the Saviour, which took place because of His love for us. This is why, through His Resurrection, the resurrection of all the dead has been ensured. The whole history of the human race proves and highlights beyond a shadow of doubt that the Lord Christ is a permanent necessity for us in all worlds. Why? Because He gives us eternal life, annihilates death and everything mortal. The mortal element within us is whatever comes from sin, from evil, from the devil. Because He alone has and provides for us eternal truth, eternal justice, eternal love, eternal beauty and annihilates lies, injustice, hatred and ugliness.

Because He gives us Paradise, bliss, joy and the immortal, theanthropic meaning to life and to the world, in heaven and on earth, to us humans and to every creature.

Because He alone gives us that which ‘will not be taken away from us’, either in this world or the next.

Because sin, death or the devil cannot take Christ our God away from us, nor His justice, immortality and eternity if we ourselves consciously do not want this. That is, provided we keep Christ our God within us, with faith, prayer, love, fasting, patience, humility, and with the other Gospel virtues, the invincible ‘armour of God’ (Eph. 6, 11-18). <https://myocn.net/resurrection-orthodox-church/>

Semnificația termenului de ”Paști”

În fiecare an, în cea mai emoționantă noapte liturgică retrăim sensul adânc al acestei treceri, când Hristos Cel înviat ne reaprinde speranțele de

trecere de la păcat la virtute și la o viață mai bună pentru noi și familiile noastre. Învierea Lui ne umple acum sufletele de bucurie, Paștele fiind cel mai luminos praznic din calendarul creștin. Dar ce înseamnă, oare, cuvântul „paște”, rostit atât de des? Acum 3500 de ani, în valea Nilului din Egipt, poporul evreu se găsea într-o grea robie, de peste 400 de ani. Prin voia Domnului ei au ieșit din această robie și la plecare, au luat, între multe altele și un cuvânt care - nu bănuiau atunci - va primi o consacrare deosebită. Cuvântul minune era PASAH și desemna în limba egipteană sărbătoarea solstițiului de primăvară, când soarele trecea din emisfera australă în cea boreală. Propriu-zis ”pasah” însemna trecere și semnifica biruința luminii asupra întunericului. Cu oarecare transformare, evreii i-au zis pesah, tot cu înțelesul de trecere, adică trecerea lor prin Marea Roșie, de la robia egipteană la libertatea Țării Făgăduinței. Adică trecerea de sub jugul robiei la bucuria libertății. Grecii au preluat cuvântul minune, zicându-i pasha; aproape la fel i-au zis și latinii: pascha - pascae. De aici îl are și limba română, paști sau paște, cuvânt sinonim cu înviere, adică trecere de la moarte la viață, de la robia păcatului - prin jertfa și învierea Domnului – la bucuria vieții întru virtute. (Www.doxologia.ro)

HRISTOS A INVIAT!

ZIUA ÎNVIERII – TRAIAN DORZ

Ziua Învierii, izbucniți voios:
Slavă, slavă, slavă Domnului Hristos!
Slavă Celui Care iadul l-a supus!
Slavă, slavă, slavă Domnului Iisus!

A-nviat, a-nviat, cu adevărat,
să-I cântăm, să-I cântăm ne-ncetat:
Hristos a înviat!

Ziua Bucuriei, inimile Sus!
Slavă, slavă, slavă Domnului Iisus!
Slavă Celui Care din păcat ne-a scos!
Slavă, slavă, slavă Domnului Hristos!

Ziua Înnoirii, înălțați voios
slavă, slavă, slavă Domnului Hristos!
Slavă Celui Care iar în Rai ne-a dus!
Slavă, slavă, slavă Domnului Iisus!

Nu-i singur Iuda vinovat (Costache Ioanid)

Nu-i singur Iuda vinovat
de sângele ce se dădu.
Nici marii preoți, nici Pilat,
ci lumea-ntreagă, prin păcat!
Și eu, și tu...Nu drumul greu spre Golgota,
nici biciul, când Isus căzu.
Și dacă crucea grea era,
povara noastră și mai grea!
Și eu, și tu...

Nu patru cuie L-au pătruns,
când El pe cruce se-așternu.
Ci noi, cu sufletul ascuns,
cu mii de patimi L-am străpuns!
Și eu, și tu...

Nu doar bătrânii cărturari,
nu doar mai marii preoți, nu!
Și noi am răs, cu ochii murdari,
și noi suntem cei doi tâlhari!
Și eu, și tu...

Și nu ostașilor prin sorți
cămașa albă Și-o dădu.
Ci tuturor! Dar tu n-o porți!
Și, fără ea, toți suntem morți!
Și eu, și tu...

Nu doar în stânci, sub lilioci,
nu doar sub lespede zăcu.
Ci L-am ascuns ca pentru veci
sub piatra unor forme reci,
Și eu, și tu...

Și-acum Isus cel condamnat
azi El te-ntreabă :”Da sau nu ?
Ești tu sau nu ești vinovat?”
Eu am spus da! Și-am fost iertat.
Eu am spus da.
Dar tu ? Dar tu?...